

عنوان مقاله:

ارزیابی اثرات سطوح مختلف تنش خشکی و پلیمر سوپرجاذب بر عملکرد و اجزاء عملکرد سویا

محل انتشار:

دوازدهمین همایش سراسری آبیاری و کاهش تبخیر (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

لیلا کشاورز - دانشجوی سابق کارشناسی ارشد زراعت، دانشکده کشاورزی، دانشگاه شهید باهنر کرمان

مهری صفاری - دانشیار گروه زراعت و اصلاح نباتات، دانشگاه شهید باهنر، کرمان

پوران گلکار - استادیار پژوهشکده زیست فناوری و مهندسی زیستی، دانشگاه صنعتی اصفهان

خلاصه مقاله:

تنش خشکی یکی از مهم ترین موانع در تولید گیاهان زراعی در مناطق خشک و نیمه خشک جهان می باشد. کاربرد برخی مواد، نظیر پلیمرهای سوپرجاذب در خاک، باعث افزایش ماندگاری آب در خاک و در نتیجه کاهش ممرف آب می گردد. سویا به عنوان یکی از محصولات روغنی مهم نقش عمده ای در تامین روغن و پروتئین غذایی دارد. دانه های روغنی نقش عمده ای در تامین مواد غذایی مورد نیاز مردم کشور دارند. در این بررسی تاثیر چهار مقدار پلیمر سوپرجاذب ژئولیت (صفر، 2، 4، و 6 گرم در کیلوگرم خاک) با سه رژیم آبیاری (شاهد (100%، 50% و 25% نیاز آبی گیاه) بر روی رشد و عملکرد رقم سویا L.، به صورت آزمایش اسپلیت پلات و در شرایط گلخانه ای دانشکده کشاورزی دانشگاه شهید باهنر کرمان مورد بررسی قرار گرفت. در این آزمایش برای صفات: ارتفاع گیاه، تعداد کل غلاف، تعداد دانه در غلاف، وزن 100 دانه، عملکرد دانه، اختلاف معنی داری بین سطوح مختلف تنش و سوپرجاذب وجود داشت. بطوریکه با افزایش مقادیر سوپرجاذب هر یک از صفات مذکور روند افزایشی داشتند. نتایج این پژوهش نشان داد که کاربرد چهار گرم پلیمر سوپرجاذب به ازای هر کیلوگرم خاک، بهترین تاثیر را بر روی رشد و عملکرد سویا در تمامی شرایط آبیاری (آبیاری معمول و یا تحت شرایط تنش خشکی) از خود نشان داد.

کلمات کلیدی:

سوپرجاذب، تنش خشکی، سویا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/475968>

